

Novičke NS
NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1102

27.04.2024 (135)

Michael Kühnen

Druga revolucija

I. zvezek: Vera in boj

15. del

SVET, POLN SOVRAŽNIKOV

Nacionalsocialistično gibanje se bori proti svetu sovražnikov: Liberalni kapitalizem, marksizem in reakcija. Proti materializmu, sionizmu in nevarnostim rasne vojne. Od zmage nas ločijo štirje veliki vmesni cilji, faze naše revolucije.

Prvi cilj - kot smo že omenili - je odprava nacistične prepovedi. Pojasnil sem že, zakaj nemško gibanje za svobodo meni, da je nujno potrebno, da Nacionalsocialistična nemška delavska stranka ne le deluje pod zemljo, temveč da lahko ponovno svobodno in odprto nastopa. Nasprotujejo nam vse uveljavljene politične sile v tej državi - od DKP do NPD, od kapitala do združenih sindikatov, vendar nas to ne sme prestrašiti:

Prav dosledno zavračanje vseh sil, ki podpirajo ali priznavajo ta sistem, nam zagotavlja množično bazo v trenutku, ko sistem odpove in ljudje postanejo nezadovoljni. Sovražnost drugih nam pridobi tudi podporo tistih, ki iz kakršnega koli razloga čutijo in želijo odpraviti praznino, nesposobnost, jalovost, dolgočasje in hinavščino sistema. Biti moramo radikalno zanikanje obstoječega, temeljna alternativa, potem bomo prepričali mlade in oblikovali prihodnost.

Drugi cilj je vzpostavitev Velikega nemškega rajha v svobodni Evropi narodov. Veliki nemški rajh - to pomeni konec treh delnih držav, ZRN, NDR in ZR Avstrije, ki se že desetletja vse bolj utrjujejo in poskušajo svojim državljanom vcepiti separatistično državno in nacionalno čustvo. Veliki nemški rajh pomeni, da bosta morali Poljska in ČSSR (pa tudi Sovjetska zveza) vrniti nemška vzhodna ozemlja.

Tudi če bi se nemško osvobodilno gibanje ob kulturni in etnični avtonomiji teh regij odpovedalo restituciji Južne Tirolske, Alzacije-Lotarinskega, Eupen-Malmedije in severnega Schleswiga, moramo vedno računati na sovražnost demokratičnih vlad zahodne Evrope, ki imajo v Nemčiji še vedno nameščene številne okupacijske sile - vse skupaj je impresivna podoba fronte naših nasprotnikov.

Na naši strani pa so svobodnjaška gibanja Evrope, nacionalsocialisti, nacionalsocialisti in fašisti Evrope so že dolgo združeni. Po tradiciji evropskih Waffen -SS se z ramo ob rami zoperstavljajo skupnemu sovražniku. Še posebej toplo prijateljstvo nas Nemce povezuje s flamskimi, valonskimi in angleškimi tovariši, vendar smo povezani tudi z vsemi drugimi svobodnjaškimi gibanji na celini.

Poleg gibanj za pravno svobodo narodov, ki se med drugim vsako leto srečujejo v Diksmuidu v Flandriji, je WUNS ustanovil tudi sekcijo za Zahodno Evropo, ki jo trenutno vodi vodja danskih nacionalsocialistov. Poleg tega so tu še tovariši iz vzhodnoevropskih izseljenskih gibanj, od katerih so se nekateri skupaj z nami borili v svetovni vojni. Tovariši iz Evrope, pravzaprav tovariši celotnega belega sveta, podpirajo nemški boj za svobodo in njegove nacionalne zahteve - ob zavedanju pomena Velike Nemčije za oblikovanje združene Evrope.

Toda zgodovinska logika je tudi na naši strani. Nacionalizem je odločilna sila našega časa, kot lahko vidimo pri azijskih in afriških narodih. Naravno je, da ljudstvo pripada sebi in oblikuje enotno državo - kako drugače bi lahko izrazilo svojo voljo, če ne v obliki državne skupnosti?

Nemci nimamo nič manjše pravice do svobode in domovine kot na primer Palestinci. Izjave Združenih narodov o palestinskem problemu ne veljajo le za PLO, temveč smiselno tudi za nemško osvobodilno gibanje. Seveda nam te pravice do združene in svobodne nacionalne države ne bodo prostovoljno podelili, vendar se sovražniki Nemčije z odrekanjem tega, kar je naravno dano vsakemu črnemu plemenu, postavljajo na laž. Nikakor ni nepredstavljivo, da bi s prebujajočimi se narodi Azije in Arabije oblikovali skupno fronto nacionalizma proti internacionalizmu gnilega meščanskega sveta Zahoda in nacionalnemu zatiranju narodov Vzhoda! V svetu in Evropi imamo prijatelje: **skupaj bomo zmagali.**

Naš tretji cilj je dokončna rešitev judovskega vprašanja. Ta izraz uporabljam povsem namerno, saj je postal tabu povojnega obdobja. Ta izraz si je v judovski politiki tretjega rajha razlagala kot genocid, in sicer zaradi krute propagande demokratične, boljševiške zveze. Kaj je bilo z njim mišljeno, pa ni bilo jasno:

Uničenje sionizma (organizirane moči svetovnega judovstva)! To ostaja naš cilj. Pri tem si neizogibno nakopljemo sovraštvo sionistov, ki imajo vsaj do določene mere na voljo moč velesil ZDA in ZSSR ter vpliv tajnih masonskih organizacij. Čeprav je sionizem naš največji in najnevarnejši sovražnik - sovražnik, ki je dvakrat pognal svet v vojno proti Nemčiji in obakrat zmagal -, se ne smemo izgubiti v paniki, v iluziji preganjanja, kot to radi počnejo deli sektaškega gibanja Ludendorff, ki povsod čutijo Jude.

Moč sionizma je neskončno večja, kot si povprečni državljani misli - to sem opisal v prejšnjem poglavju -, vendar je manjša, kot se bojijo nekateri tovariši, ki s tem argumentom le pojasnjujejo svojo neuspešnost in neukrepanje. Obstaja le majhno število iniciatorjev, ki uveljavljajo veliki načrt sionskih modrecev. Zadnji "izbranec", ki je, kolikor vemo, še sam zasedal javno funkcijo, namesto da bi pred sebe postavil slamnato lutko, kot je to običajno danes, weimarski zunanji minister Rathenau, je govoril o tristo možih, ki vladajo svetu in od katerih vsak pozna vse. To majhno število je zanje bistvena prednost:

Delujejo lahko zelo hitro in učinkovito, vendar ostajajo popolnoma anonimni, ne morejo biti razkriti in se jim ni treba bati izdaje. Vendar ima to tudi slabosti:

Njihovo dejansko, neposredno, fizično nasilje in moč sta majhna. Če uničimo njihova orodja - tajne družbe - in s tem njihov nadzor nad državnimi, gospodarskimi in novinarskimi sredstvi gostiteljskih narodov, se lahko proti njim učinkovito borimo. Doslej pa so se "sionski modreci" zaradi svoje moči v drugih regijah sveta vedno lahko spopadli z regionalnimi neuspehi, kot v Evropi v tridesetih in štiridesetih letih prejšnjega stoletja. **Boj proti sionizmu je zato treba voditi po vsem svetu!**

Tu se nemško gibanje za svobodo umešča v svetovno fronto:

Judje niso nikjer zelo priljubljeni, Združeni narodi so sionizem slovesno prepovedali in celo v sionistični trdnjavi, ZDA, se krepijo odporniške sile. Tam ne gre le za ameriške naciste ali Ku Klux Klan, sionističnemu suženjstvu se upirajo številne - domoljubne in rasno ozaveščene - organizacije ter celo ugledni politiki, industrialci in novinarji.

Zdi se, da je Azija povsem brez sionističnega vpliva, razen v odnosu do

mednarodnega poslovnega in finančnega sveta. V Afriki pa je arabskemu narodu po letih precej močnega sionističnega vpliva uspelo, da ga je izpodrinil. Tudi v Rusiji se vedno znova prebujajo sile protisionizma. Zlasti ruski narod je v veliki meri protijudovsko usmerjen, njegov ponos pa se upira temu, da bi bil zgolj orodje sionizma. Tudi KPDSU mora to upoštevati z navzven protisionistično politiko, ki pa ne sme nikogar zavajati:

Po umoru nacionalnega komunista Stalina, ki je sovražil Jude in je nekoč s porazom Trockega preprečil sionistične načrte, so sionistični krogi zagotovo ponovno pridobili vpliv na sovjetsko oblast. Vemo, da ta boj ni bil odločen znotraj partijskega, državnega in vojaškega aparata.

Nacionalsocialistična opozicija v Rusiji, ki je zelo dobro organizirana in katere prehodi v organizirano stalinistično frakcijo, ki jo pokriva, so tekoči, ima določen vpliv na ljudi in državo, vendar se na dejstvu, da je Sovjetska zveza orodje sionizma, še ni nič spremenilo.

V tem protisionističnem boju ruskemu ljudstvu ne moremo pomagati in le bežno vidimo potek fronte. Toda le uradna rehabilitacija Stalina bi pomenila konec sionistične oblasti v ZSSR. Toda v ruskem ljudstvu bomo nekega dne našli enako zanesljivega zaveznika v boju proti sionistični zaroti kot v arabskem narodu.

Četrty cilj je vzpostavitev arijske skupnosti narodov. Zdi se, da naše pojmovanje rasnega boja in naša svarila pred rasno vojno, v kateri arijcem grozi poraz, iz nas črncev in Azijcev delajo sovražnike, zato so svarila političnih prijateljev pred fronto proti barvitim ljudem lahko le upravičena.

Vendar ne smemo pozabiti, da se ti cilji ne uresničujejo le v logičnem, temveč tudi v časovnem zaporedju. V politiki je treba ljudem vedno pokazati le enega nasprotnika, osredotočiti propagando le na eno vprašanje, usmeriti ogromno energijo 80-milijonskega ljudstva le k enemu cilju. Končni cilj gibanja poznajo le voditelji ljudstva, elita borcev in vernikov. Zavezništva se bodo oblikovala in ne gre za to, kot nam očitajo, da izzivamo rasni boj.

Rasni boj je dejstvo v vsakem času in v vsakem sistemu! Edino vprašanje je, ali želimo zmagati ali izgubiti. Naj se sliši še tako paradoksalno :

Tako kot lahko nacionalsocializem zaradi jasnega spoznanja realnosti kot edina sila premaga marksizem z ljudsko usmerjenim socializmom, tako kot lahko nacionalsocializem prav kot nacionalistično gibanje, ker spoštuje nacionalna čustva drugih prav tako kot pričakuje obratno, ker lahko združi evropsko celino, tako bo tudi naše gibanje, ki je boljše od drugih, uspelo preprečiti grozečo rasno vojno!

Zlasti Nemci imamo v barvitnem svetu veliko prijateljev, od katerih nas ne loči nobeno navzkrižje interesov. Naši ukrepi proti grožnji tuje infiltracije ne morejo nič bolj užaliti rasno zavednih Azijcev kot nacionalno zavednih Perzijcev, Turkov ali Arabcev, s katerimi nas vežejo dolga zgodovinska prijateljstva. Tudi ti ponosni narodi in rase si tega mešanja ne bi želeli. Dobra tradicija prijateljstva nas povezuje predvsem z arabskim narodom, katerega duhovni vodja - pokojni veliki mufti Jeruzalema Husein - je bil velik prijatelj našega naroda in zaveznik rajha med svetovno vojno, in prav tako z Japonsko, Turčijo in Iranom, dolgoletno domovino arijcev. Razum nam narekuje, da sklenemo zavezništvo z najmočnejšo velesilo, ki je ne obvladuje sionizem - Ljudsko republiko Kitajsko.

Rasizem ne pomeni risanja izkrivljene podobe podčloveka. Rasizem pomeni:

Da bi preprečili notranje mešanje in zagotovili preživetje lastne rase navzven, v večnem boju narave in zgodovine. Vzajemno spoštovanje je mogoče le, če vse rase in narodi to enako priznavajo. Tega se dobro zavedajo zlasti starodavna kulturna ljudstva v Aziji, vendar to v svojem nacionalističnem razburjenju čutijo tudi prebujajoči se narodi. Skupnost arijskih narodov bo lahko sklenila zavezništvo z drugimi narodi in rasami, tako kot je to nekoč storilo Veliko nemško cesarstvo, ki je upravljalo zgodovinsko zavezništvo med Azijo, združeno z Japonsko, in Novim redom v Evropi. Staro nemško-japonsko zavezništvo - os Berlin-Tokio - je lahko model prihodnosti za svetovni red na rasni osnovi.

V vsakem primeru smo nacionalsocialisti bližje mladim, prebujajočim se narodom kot dekadentnim plutokracijam in boljševiškim suženjskim državam. Boj bo dolg in povsem mogoče je, da naša generacija ne bo dočakala zmage. Zato naših borcev ne vodi pohlep po jaslih državne oblasti. Naše gibanje živi iz ljubezni do ljudi in zvestobe ideji.

Nihče ne more pričakovati, da bo nekaj desetletij po popolnem porazu nova zmaga že za vogalom. Kaj so desetletja v očeh zgodovine! Zgodovina šteje v letih in ne v letih. Naloga naše generacije - kohorte 1950-65, ki danes prevladuje v gibanju - je bila, da prevzame tradicijo in jo nadaljuje.

Sončno kolo simbolizira večno zmagoslavje sonca po temni noči, zmago svetlobe nad temo. Sonce ne ugasne! Včasih se zdi kot čudež, pa vendar doživljamo le neizogibno zmago naravnih zakonov nad svetom umetnosti. In če je našim mladim borcem uspelo samo eno - ohraniti podobo sonca živo v srcih ljudi -, potem smo dosegli vse. Naj zmago žanjejo šele poznejše generacije, mi smo dosegli nekaj večjega: **kljubovali smo noči!**

Mlade borce našega gibanja pestita dve skrbi:

Velika moč sovražnika in navidezno majhno število tovarišev. Pravim vam: "Še **dobro, da nas je le malo!**"

Ustvarjamo elito, naše gibanje vzgaja generacijo borcev, za katere ne bo nič nemogoče. Zatiranje in preganjanje oblikujeta jutrišnje revolucionarje. K nam bodo našli pot le tovariši, ki ne poznajo strahu za svoj buržoazni obstoj, ki so odločeni žrtvovati vse, če bo treba.

NSDAP/AO je največji na svetu
Ponudnik nacionalsocialistične propagande!
Tiskane in spletne periodične publikacije v številnih jezikih
Na stotine knjig v mnogih jezikih
Na stotine spletnih strani v mnogih jezikih

